

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
434-0237
434-0807
УНІОСОЮЗ: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
Барді: 7-4125
УНІОСОЮЗ: Барді 7-5337

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 11 вересня 1969

В АМЕРИЦІ

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, що Сан Франциско — це місто, де найкраще жити люди. Опитування перевела Агенція Публічної Опінії д-ра Геллупа з Принстону, Н. Дж. Сан Франциско дістало двічі стільки голосів, що інше каліфорнійське місто — Лос Анджелес. В інших опитуваннях більшість опитуваних ствердила, що місто Нью Йорк „має найкраще місце життя, найкращі харчі, найкращі жінки" і є „найцікавішим містом" в США. Опитувані гадають, що місто Денвер є „найдорожчим" містом. Ось 10 міст, в яких американці хотіли б жити: Сан Франциско, Лос Анджелес, Маямі, Маямі Біч, Денвер, Нью Йорк Сіті, Фінікс, Сан Дієго, Шикаго, Говоллоу і Портленд (Орегон).

КОНГРЕСМЕН РОИС ІЗ ВІСКОНСИНУ домагається, щоб окрема Комісія вивчала фінансову структуру цієї країни та щоб вона пропонує рекомендації, як можна б найкраще реформувати її. Членами цієї комісії мали б бути: представники обох партій в Палаті Репрезентативів і в Сенаті, представники Уряду, банківості і фінансів, представники контрольних агентств і громадянства. Комісія мала б вивчити двох років скінчити свою працю, оглянувши всі фінансові проблеми від „а" до „з". Фінансові закони, схвалені давніше, не відповідають теперішнім умовам, тому треба схвалити нові закони після докладних студій фінансових проблем.

СЕНАТСЬКУ БАНКОВУ ПІДКОМИСІЮ перестерігають проти того, що настане криза в будівельному промислі, коли якнайскорше не роздобудуть грошей на моргеджі і то з поміркованими відомками. Цю пересторогу висловив голова Крайового Товариства Будівельників Юджин Галлехей, зізнаючись в цій підкомісії і підтримуючи внесок сенатора демократа Вільяма Прокмаса з Висконсину про те, щоб полегшити роздобуття фондів на моргеджі. Сенатор заявив, що число будованих нових домів зменшилося від січня ц. р. на 30 відсотків, і воно далі буде зменшуватися, коли не буде фондів на моргеджі, і коли відсотки від моргеджів будуть високі.

ЛІКАР ФАХІВЕЦЬ ВІД ХАРЧУВАННЯ твердить, що це число калорій, яке американські спеціалісти визначили для американців, що ведуть сидячий спосіб життя, є найнижчим, і з нього не можна вже нічого зменшувати. Рада Харчування і Живлення при Крайовій Академії Наук призначила для дорослих молодих чоловіків 2,800 калорій на день, а для жінок — 2,000. Чоловіки й жінки мають бути пересічної ваги. Д-р Роберт Шенк з Вашингтонського університету в Ст. Луїсі, який очолює департамент запобіжної медицини, каже, що коли б люди тільки спали, віддавали ї їм, то чоловікові треба б коло 1,600 калорій, а жінці коло 1,200. Коли ж люди ще щось роблять, крім животиної, то їм треба більше калорій, і з підвищення 2,800, згідно 2,000 калорій, немає чого зменшувати.

У СВІТІ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ВІЛІАМ РОДЖЕРС ПРИВІДУЄ в найближчий понеділок до Нью Йорку на яких 10 днів у зв'язку з новою сесією Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй. Він зустрінеється з совєтським міністром закордонних справ Андрієм Громиком. Припускають, що Роджерс затримає з Громиком три найдовші справи: американсько-совєтських переговорів про обмеження атомового зброєння, загрози нової ізраїльсько-арабської війни та можливість впливу Совєтів на Північний В'єтнам в мировому напрямку. Дотепер Громику вперто відмовлявся мирово інтервенувати у в'єтнамських комуністів з тієї простої причини, що В'єтнамська війна вигідна Совєтам.

НА РАДІ БЕЗПЕКИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ДЕБАТУЮТЬ над скаргою 25-ох мусульманських країн проти Ізраїлю з приводу пожежі мусульманської святині. Аль Акса в окупованій Ізраїлем частині Єрусалиму 31 серпня ц. р. мусульманські країни твердять, що та пожежа мусульманської святині є одним із наслідків ізраїльської окупації, дармащо в Ізраїлі судитимуть за підпад тієї жмоєї одного австралійця.

ПОМЕРЛИЙ В МІН. ТИЖНІ ГО ЧІ МІНІ ЗАЛИШИВ політичний заповіт, що його написав був ще 30 травня ц. р. Північно-в'єтнамський прем'єр Ле Дуан відчитав той заповіт під час похорону Го Чі Міна в Ганоу у вівторок 9 вересня ц. р. — у Південній Азії була тоді вже серед 10 вересня. Го Чі Міна поручав вести старання, щоб привернути єдність в міжнародному комуністичному русі та вірити, що комуністи переможуть у Південному В'єтнамі і здобудуть Південний В'єтнам з Північним під комуністичною кермою.

У НОРВЕГІЇ ВІДБУЛИСЯ в минулі тижні й поведінка парламентарні вибори, в яких урядова коаліція чотирьох центрів — правих партій втратила чотири мандати, а опозиційна Партія Праці зискала шість мандатів, внаслідок чого склалася трудна ситуація: коаліційний урядовий блок розпоряджася тепер тільки одним голосом більшої, 76 мандатами в 150-членному парламенті. Партія Праці, що здобула 74 мандати, зажадала передати їй мандат щодо складання нового уряду, але прем'єр Пер Вортен ту вимогу відкинув і заявив, що коаліційна більшість урядуватиме далі ще 4 роки.

У ВЕЛЬФАСТІ В ПІВНІЧНОМУ ІРЛАНДІ ЗАСТРІЛИЛИ на вулиці 23-річного члена протестантської „мирової стежі", себто добровільної цивільної поліції. Віля вбитого знайдено три доморобні бомби. Припускають, що його застрілили з візка мінаючого авто, коли той молодий чоловік приготувався кинути бомбу проти сусіднього католицького дому. Внаслідок — у тому місті знову дуже напружена атмосфера. Все ж, уряд рішив не проголошувати нової політичної години, яку недавно скасовано, коли місто втихомирилось після кількох днів кривавих заворушень між католиками і протестантами.

У БРЮССЕЛІ ЗБЕРЕТЬСЯ в найближчий понеділок Рада міністрів Європейської Економічної Спільноти для обміркування різних передумов для прийняття Британії до тієї великої західно-європейської організації. В листопаді відбудеться з'їзд голів 6-ох членських держав Європейської Економічної Спільноти: Франції, Західної Німеччини, Італії, Бельгії, Голландії і Люксембургу. Ті 6 держав разом із Британією становлять Західну Європейську Унію. Франція бойкотувала її за режиму де Голля, тепер обіцяє повернутися туди.

У В'єтнамі відновлено бої — у Парижі відновиться „мирова" конференція

Сайгон. — Після того, як проминули 72 години від проголошеного комуністами перемир'я, південно-в'єтнамська армія відновила воєнні дії, а американська артилерія й летунство почали знову підтримувати їх. На час згаданого перемир'я — американські збройні сили стрималися від активної допомоги південним в'єтнамцям. Під час перемир'я комуністи вистріляли проти відкритих міст і військових позицій 31 міномет чи пачаракету, а американці перелітали влітати акцію, збомбардувавши комуністичні позиції на південь від Данангу. З американського боку рішуче заперечено, наче б між американським Урядом та південно-в'єтнамським президентом Нгуєном Ван Тіс були розбіжності погляди на перемир'я, що його проголосили комуністи. Президент Ніксон і Ван Тіс порозумілися щодо спільної тактики безпосередньо, телефонічно. Однак деякі аме-

Ліберальні й консервативні республіканці змагаються за становище Дірксона

Вашингтон. — За становище провідника Республіканської Партії в Сенаті, яке довгі роки займав покійний сенатор Еверетт МакКінлі Дірксен, почалася завзята боротьба між ліберальними й консервативними крилами цієї партії. Ліберали підтримують теперішнього республіканського в'єтнамського сенатора з Пенсильнії Го Скатта, а консерватисти з'являються сенатора Дірксона, сенатора з Теннессі Говарда Г. Бейкера. Голосування в цій справі відбувається в найближчому тижні. Тепер Бейкер і Скатт не мають більшості 42 республіканських сенаторів. Сенатор Скатт в січні ц. р. здобув

Нафтова гарячка на Алясці, за нафтою поля пропонують \$900 мільйонів

Анкоридж. — Стейтова скарбниця Аляски може збільшитися на \$900,220,590.21, бо таку суму запропонували на конкурсному продажі нафтових полів на північ від Північного пасма Скелетів гір та сусідньому ділі Північного океану. Це найбільші суми, запропоновані за нафтові поля в історії нафтової промисловості. Серед нафтових промисловців існує віра в те, що Аляска — це найбагатші в світі нафтові поля.

У Філадельфії буде урочисто відкритий „Парк Тараса Шевченка"

Філадельфія, Па. — В дільниці Лоґан, за три блоки від відомого „Трибуна" в районі великого скопчення українців у цьому „місті братньої любові" незабаром буде урочисто в і д к р іто „Парк Тараса Шевченка". Навіть для кількох десятків тисяч українських жителів Філадельфії ця вістка була „громом з ясного неба", бо про заходи перед Управою міста ініціатори наперед нікого не повідомляли. Ще в березні 1969 р. Олександр Яремко написав листа до Міської Ради від імені Українсько-Американського Демократичного Клубу у Філадельфії, підписаного головою Клубу Чарльзом Геніком, і надіслав листа до радника Ізидора Белліс. У листі, після розповіді про життя, творчість та значення Тараса Шевченка в минулому і тепер, було висловлено прохання назвати одну з вулиць в районі Лоґану або Оак Лейну „Шевченком Еваном". Після нетерпеливого очікування, демократичний

В УВУ ВІДБУЛАСЯ ВРОЧИСТІСТЬ НАДАВАННЯ ПОЧЕСНОГО ДОКТОРАТУ ВЕРХОВНОМУ АРХІЄПІСКОПОВІ ЙОСИФОВІ СЛІПОМУ

Мюнхен. — Найбільшим днем мюнхенського періоду „Українського Вільного Університету" — назвав німецький професор д-р Г. Райнфельдер свято надання почесного докторату для „першого українця", Блаженнішого Верховного Архієпископа Кардинала Кир Йосифа. Цей день був одночасно одним із вершинних моментів у перебуванні Його Блаженності у Мюнхені з нагоди десятиліття Апостольської Екзархії українців в католицькій Німеччині.

Урочистість надання почесного доктору відбулася у вівторок, 2 вересня 1969 р. Авла УВУ не могла висити гостей і був це найдовготриваліший Збір, який відбувся коли якась імпреза УВУ згуртувала. Поруч із представниками українського наукового та культурницького сектору і представників нашого суспільства — громадського та політичного життя, засіли наші найвищі церковні достояння та бл. 30 азначних німецьких особистостей, в тому числі міністер праці й суспільної опіки д-р Ф. Пірльк та 4 високих керівників цього ж міністерства, представники міста Мюнхену радник Фогельганг, директор Ваварського Католицького Академії д-р Ф. Генріх, представник Східно-європейського Інституту д-р Г. Робель, керівник церковної секції багварського радіо д-р В. Зандфукс та інші.

Дуже численно репрезентований був також науковий світ. Не говорячи про самозрозумілу присутність всіх на той час присутніх у Мюнхені професорів УВУ, треба згадати двох німецьких репрезентативів з Наукової Ради Т-ва Сприяння Українській Науці, про д-р Г. Райнфельдера та проф. д-ра Г. Штадтмюллера, і двох відомих професорів теології — д-ра М. Шмауса та д-ра А. Ціглера. Численно явилися теж професори УТ-ГІ — з ректором проф. д-ром Р. Сидником на чолі; дод. УТГІ, д-р А. Фіголь, заступав НТШ, а деякі інші професори політичних середовищ, як голова ВО УНР проф. інж. С. Довгаль, чи голова Ради ОУН проф. д-р Б. Кордун. З Українського Католицького Університету у Римі були о. проф. д-р І. Гриньох та о. шамб. проф. д-р М. Маруєни.

Його Блаженство Верховний Архієпископ з'явився до акту урочистої промоції в товаристві Владислава — господаря, Апост. Екзарха д-ра Плятона Корниляка, Владислава — помічника Якимаса Сегеї, що приїхав на ювілейні урочистості із Крижівської Єпархії, та капітулярного радника о. Ф. Бавера, який заступав відсутнього на той час у Мюнхені Кардинала Денффера та репрезентував Архієпископальний Ординар.

Гості — Ювілята та всі гості привітав ректор УВУ, проф. д-р В. Язія, який вказав на непомітний засадку „першого українця", спинаючись зокрема на відзначення на стор. 6-й)

Ізраїль перевів новий налет проти Єгипту

Єрусалим. — В середу 10 вересня ізраїльське летунство перевело знову важкий налет проти ізраїльських позицій в тому обширі, в якому попереднього дня висадились були ізраїльські танкові й панцерні з'єднання, на захід від Суейської затоки, в 50 миль на південь від порту Суецу, що лежить на південному кінці Суейського каналу. Ізраїльські літаки очевидячки мали на цілі докінчити діло руйни, переведене попереднього дня. З проголошених звітів востаннє кореспондентів та світлин виходить, що ізраїльський рейд з минулого вівторка був повною несподіванкою для єгипетських

Чеські сталіністи хочуть викинути також прем'єра Черніка

Прага. — У чеській пресі і радіо сталіністи поведи кампанію не тільки проти найвідоміших провідників демократизаційного руху політики з минулого року, як Александер Дубчек і Йосиф Смірковський, але й проти прем'єра Ольдржиха Черніка, як ніби винуватого, що вперше не здавалося „контрреволюції". Один із провідників чеських русофілів-сталіністів, Драгомир Коллер, якого за урядовими Дубчека включили з партійної президії та перенесли на підрадянське становище до чеської амбасиди в Болгарії, оприлюднив на сторінках щоденника „Руде Право" і партійно-

Померла Анастасія Сурмач

Садел Ривер, Н. Дж. — У четвер 11-го вересня вранці тут у своїй послисті померла на 67-му році життя св. Анастасія Сурмач, дружина відомого нашого громадянина — піонера та патетного діяча Американської України Митрона Сурмача. Тіло Покійної лежить у похоронному заведенні при

Минуло двадцять років з дня смерті композитора УСС й Американської України Михайла Гайворонського

Нью Йорк. — В неділю 11 вересня 1949 року, двадцять років тому, помер тут після довгої й важкої недуги Михайло Орест Гайворонський, колишній старшина Українських Січових Стрілецьких, композитор Стрілецької згодом Американської України, організатор музичного й хорового життя у ЗСА і також в Канаді з 1923 року. Народжений 1892 року, в Закарпатті в Закарпатській Україні, вже 12-річним хлопцем диригував церковним хором і потім, як учень учительської семінарії, організував і кермував студентським хором та оркестром. В 1912 р. створив свою першу композицію „Ой, вилетів орел". Закінчивши семінарію, він студював у Музичному Інституті ім. Лисенка у Львові. В 1914 році, ставши воляком Українських Січових Стрілецьких, був організатором військових оркестрів УСС і автором низки бойово-стрілецьких пісень і згодом в Українській Галицькій Армії мав почесний титул головного капелмайстра. Перейшовши після Визволення Змагань до ЗСА, включився активно у громадське й мистецьке життя американських і канадських українців, організував хор, оркестри і популяризував українську пісню й музику. Водночас закінчив музичну студію на Колумбійському Університеті, віддаючи вдатно також творчій праці і komponуючи кількадесят нових пісень, в тому числі УНІОСОЮЗ до Єв. Ст. Мусійчука, і також ряд інших творів, між ними „Залізна острога", „Синя чіпка", „Добуш". В поклони за заслуги Михайла Гайворонського для розвитку музичного життя у ЗСА і в

Михайло Гайворонський

Делегація УНКА візьме участь у посвяченні храму св. Софії в Римі

Нью Йорк. — Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америки на своїх нарадах минулої п'ятниці, 5-го вересня, рішила вислати до Риму на врочистість посвячення новозбудованого храму св. Софії свою делегацію в особах о. шамбеляна Мирослава Харини та д-ра Степана Вороха. До них долучатимуться екзекутивний віцепрезидент УНКА Посип Лисогір, який на тому торжестві репрезентуватиме Президію Секретаріату Світового Конгресу Вільних

Отець Маркіян Білик згинув в автомобільній катастрофі

Вормон, Британська Колумбія, Канада. — З кінцем минулого місяця тут на шляху 97 А згинув від поранень в автомобільній катастрофі місцевий український парох св. п. о. Маркіян Білик. В катастрофі не був вмішаний другий автомобіль і поліція ще дослідує причини, чому авто, яким керував св. п. о. М. Білик, нагло з'їхало з дороги і впало та розбілось об каміний напіс. В авті, разом з покійним о. Маркіяном Біликом, їхала ще пані Марія Червонка із своїми трьома малими дітьми, але вони віднесли легші пошкодження та приходять до здоров'я в місцевому шпиталі.

Зменшено на 20 відсотків фонди на наукові дослідження

Нью Йорк. — На зборах Американського Хемічного Товариства повідомив представник Крайового Інституту Здоров'я, що зменшено на 20 відсотків фонди на наукові дослідження, головним чином в ділянці опіки над здоров'ям. Фонди Інституту Загальних Лікарських Наук зменшено так, що треба буде дуже обмежити працю. Президент Крайової Академії Наук д-р Філіп Гендлер заявив, що в деяких медич-

них школах може виникнути паніка щодо дальшої праці. З урядових кол повідомляють, що Крайовий Інститут Здоров'я повідомив вже давніше, що федеральний бюджет мають зменшити на \$3.5 мільярда. Зменшені фонди на наукові дослідження перенесено на допомогу для вишколу лікарів і допоміжних фахівців та на лікарську опіку для тих, які її не мали, хоч її потребували.

СВОБОДА **SVOBODA**
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly \$6.50.
Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст редакції.
P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

Вклад імігрантів у культуру ЗСА

У видавничій Гарвардської університету появилася на 748 сторінок книжка п. з. "Інтелектуальна міграція", присвячена дослідженню, що її принесли Америці імігранти з Німеччини, які прибули сюди безпосередньо перед приходом до влади Гітлера і зараз після цього. Двом авторам цієї книжки йшлося виключно про жидівських інтелектуалів і мистців, фізиків і філософів, письменників і музик, які дивидко здобули свою творчу працю в Америці не тільки призначення для себе, але й поважний та глибокий вплив на все інтелектуальне життя в американському громадянстві й у деяких ділянках державного життя Америки. У книжці наведено багато прикладів, при чому проаналізовано й духовний клімат у так званій Веймарській Німеччині, себто від кінця першої світової війни по приход до влади Гітлера в 1933 році.

Але насправді "інтелектуальна міграція" стосується не тільки німецьких жидів, які емігрували до З'єднаних Штатів з расово-політичних причин. Америка взагалі завдячує своєму становленню імігрантам з Європи, а вельо високий вплив імігрантів на всю культуру Америки, на її високі школи, науку, театр, музичне життя, фільм є давно відомим, ствердженням і невідокремленим фактом. Зокрема, могутній поштовх в усіх ділянках дала європейська іміграція в Америці після другої світової війни, внаслідок катастрофи Німеччини і розросту російсько-більшевицької імперії. Могутньому поштовху дістала від нових імігрантів в Америці практична технологія, американські університети й коледжі прагнули нових імігрантів-учених. Нема такої ділянки життя, в якій нові імігранти не відігравали й не відіграють найважливішої ролі. Велика хвиля мадлярських імігрантів з 1956 року підсилює те явище в Америці. У ще більшій мірі стосується це дітей нових імігрантів, які вже тут закінчили середні та високі школи і які ще напевніше, як їхні батьки, домагаються правильності теорії "двох батьківщин".

Видання книжки про німецько-жидівську еміграцію в Америці в рр. 1930-1960 вимагало величезної праці. Написали більше праці вимагала б книжка, що стосувалася б вкладу в американське життя взагалі європейських імігрантів. Така книжка про вклад в американську культуру давніх і нових українських імігрантів надзвичайно піднесла б престиж американсько-української громади в її власних очах та в очах усього американського світу.

Після смерті Го Чі Міня

Люди чинять діла, і від людей залежать події. Великі індивідуальності змінюють хід історії і формують долю народу. Але бувають такі об'єктивні обставини, з яких трудно будь-кому вилотиситися. Все це стосується також лідера в'єтнамських комуністів, Го Чі Міня, який помер минулого тижня на 79-му році життя.

П'ятдесят років тому, коли Го Чі Мінь уперше виступав на політичній арені, прибувши до Парижу на Версальську конференцію, щоб протестувати проти французького колоніального режиму в Індокитаї, трудно було передбачити, що це — один із майбутніх лідерів міжнародного комуністичного руху. Типовий націонал-комуніст, він умів сдлати партійний фанатизм, наставлений на режим диктатури і державного капіталізму, з упертістю в боротьбі проти французького колоніалізму. Після перемоги під Дієнбієфу і постанови Женевської конференції у 1954 році здійснилася наполовину його мрія: Франція вибралася Індокитаю, де постали самостійні держави В'єтнам, Лаос і Камбоджа, при чому В'єтнам поділено на вільний південний і комуністичний північний, під владою Го Чі Міня.

Го Чі Мінь формально прийняв ту постанову, але тільки як "передічку", як ступінь для дальшої боротьби: його ділом було створення в Південному В'єтнамі комуністичного підпілля Фронту Національного Визволення і організація тієї терористичної повстанської акції, яка довела до краху В'єтнамської війни. Го Чі Мінь уперто змагав до повної перемоги: виключення американців з В'єтнаму, ліквідація призначеної Америці її вільною світової південно-в'єтнамського режиму та об'єднання Південного В'єтнаму з Північним під його, Го Чі Міня, кермою. Всі західні коментатори погоджувалися, що після смерті Го Чі Міня курс його внутрішньої і закордонної політики залишиться незмінним. Тому — бодай покищо — трудно сподіватися, щоб в'єтнамські комуністи виірелися своїх максимальних цілей, практично, щоб виірелися вийти з-під капітуляції Америки. Тому марні надії на тривкий мир у В'єтнамі.

22 ДОПОВІДІ ПРО ІВАНА ФРАНКА

Лука Луцків

Стаття проф. Лужницького цікава, вона належить у нас до нових метод досліджу поетичної творчості. Читач хотів би більше аналізу, щоб висновки могли спиратися на ширший ґрунт і бути характернішими поетової творчості.

Д-р Олександр Домбровський виступив із доповіддю "Поета, Мойсей" у світлі біблійної символіки (113-147). Автор знає античну історію та Біблію. З приводу 100-річчя народження І. Франка він надрукував в ЗНТ (том 166) статтю п. з. "Відношення І. Франка до проблеми античної історії", а у філадельфійськ "Книжці" (1962, — ч. 2-3) "Фольклор в поемі "Мойсей" Івана Франка". Нову свою розвідку д-р Домбровський кінчає так:

"В поемі даються завдання виразити тенденції вилітання всіх можливих мотивів надприродного характеру з біографічного матеріалу Мойсея, що його знаходимо в Торі. Ціла фактична поема представлена в рамках суті людських, із спеціальним узагальненням психологічних моментів... Психологізація поети "Мойсей" на тлі духовної біблійної символіки і цілого величавого фольклорного матеріалу античного орієнту свідчить про І. Франка як

МОСКОВСЬКИЙ РУПОР

Мих. Килимник

Куритаба. — Міжнародна установа ЮНЕСКО, що існує при організації Об'єднаних Націй, вже віддавна йде на поводу "лівого", тобто комуністичного, а ще точніше — москволюбного мислення. Очевидно, в ЮНЕСКО мусять бути компроміс, певні домовленості з представниками різних держав, але все це повинно мати свої межі. На жаль, у ЮНЕСКО так не є. А не так давно ця міжнародна установа зробила такий крок, що викликає гострі протести і обурення всіх чесних і порядних людей. Йдеться про її постанову визнавати історично з дня народження Володимира Леніна. До того ж Леніна мають визнавати як "великого гуманіста і борця за соціальну справедливість". Та це ж брутальне заперечення самих понять гуманізму й соціальної справедливості!

Чи можуть ті особи, які схвалювали цю постанову, нести хоч би один конкретний факт з діяльності Леніна в користь обох вище названих понять? Ні, навіяки, конкретних, правдивих, стверджених історією фактів, цілком протилежних гуманізму й соціальній справедливості, у діяльності Леніна і в його так званому ленінізмі можна знайти безліч. І про ці факти знає весь світ, а передусім підсоветський народ.

Треба тут же зазначити, що Леніна не можна відокремлювати від його учнів, від продовжувачів його теорії й практики, які при кожній нагоді клялися й клянуться на "вірність Ленінові й ленінізмові". Отож, треба брати до уваги Сталіна, Хрущова, Брежньова, Косигіна...

Але спочатку про самого Леніна.

Головне в його вченні — класова боротьба, немир, класова боротьба, класова, аж до знищення. Це вчення ще за його життя виконувалося й переживалося: фізично знищувалися "буржуї", і всіх тих, хто не хотів прийняти "великого Жовтня". Де ж тут гуманізм, тобто людяність, доброзичливий підхід до людини і народів?

Ленін не раз виступав проти індивідуального терору. Бо такий терор в особі лівої есерки Каплан повернувся був проти його самого. Але Ленін відверто проповідував "масовий червоний терор", від якого протягом короткого часу згинув сотні тисяч людей.

Захопивши владу в свої руки, Ленін відразу створив криваву ЧК, призначивши її головою дегенерата Дзержинського. В казематах ЧК за ніщою бажали людей, піддаючи їх перед тим страшним тортурам. Своїм продовженням ЧК мала в формі ГПУ, НКВД, КГБ. Тепер Дзержинського називають "батьком", "лідером революції", а совєтських письменників партія наказує в своїх "творках" ідеалізувати не тільки його, а й взагалі всіх членів.

Про великого поета-психолога та вченого, знавця даної епохи. Символіка поема і її персонажі в центральній частині доповіді на тлі історичної дійсності українського народу тісно в'яже в одну цілість саму поему з її прологом. І. Франко — це український Мойсей, що доводить свій народ... до доби новітньої України! Держави в рр. 1917-1920, але самому йому не довелося вийти до тої української "Обіцяної Землі". Та залишилася вічна "печатя його духа", з якою український народ ніколи не розстанеся у своїй мандрівці століть.

Дир. Володимир Радзихевич прислав був доповідь на Наукову Конференцію в травні 1966 р. бо сам внаслідок старості не міг прибути. Його доповідь була на тему "Біблія і притча в поемі "Мойсей" І. Франка" (149-155). "Притча про терен", пише автор, займає визначне місце в композиції поети "Мойсей". Франко по-

ЩЕ ПРО ВІЙСЬКОВІ РЕЖИМИ

Ілля Демиденко

У "Свободі" з 29 серпня п. р. надрукована замітка п. З. Івасюка "Про військові режими в Південній Америці", в якій він робить закид п. М. Килимнику за те, що у своїй статті "І що з того вийде?" ("Свобода" з 19 серпня) він "свідомо переказує факти, або невідомо переказує думки, ширені газетами та репортерами лівого погляду". П. Івасюк пише, що п. Килимник "ніби недовірливо" відносився до військових режимів, зокрема в Бразилії і Аргентині. Не берусь ставати в оборону п. Килимника, бо він, думую, сам може спростувати закиди, мене турбує підхід п. Івасюка: ага, "переказує... ліво погляд"! Коли ж напевні будемо ми оцінювати погляди за ознакою: правда або неправда, але не за наліпками: лівий чи правий? Правда не є ані лівим, ані правим, вона є вислідом діяння зусиль фізичних, розумових, моральних і інших, спрямованих під різними кутиками поглядів. Спокійна, чесна, ретельна дискусія, без упереджень і намагання зарані наліплювати латки — шлях шукання правди.

П. Івасюк висловлюєся зневажливо взагалі про демократію і ставить її слово в лапках. Але вільною волю, на те й демократія, щоб могла бути? Навіть і в історії було на те заступогу. Але не можна фальшувати події, щоб доводити вугереч фактам.

П. Івасюк твердить, що в Бразилії військова диктатура "запровадила цілий ряд го характеру "нову економічну політику" — НЕП. Але дає він цілий тільки для того, щоб врятувати свою владу, а разом з тим і російську імперію.

Згідно з наукою Леніна, його наступник, Йосиф Сталін, покінчив з НЕПом і почав "будувати комунізм". Як то в нього вийшло з цим будівництвом? Знавці історії Недарма бо він дістав назву "кривавий Сталін". Згадаймо тут лише один факт: еаліноський штучний голод, який призвів до смерті 7 мільйонів українських людей. До речі, гуманіст Сталін вважав за "буржуазну вигадку" він визнавав лише "пролетарський" гуманізм, тобто постійний терор, сявало політичної поліції, безоглядну диктаторську владу. Тепер розвинчаного на XX партійному з'їзді в Москві Сталіна його наступники Брежньов і Косигін помагають ретабілізувати як "великого стратега" і "визначного політичного діяча".

Московські комуністи відзначають історично з дня народження Леніна для того, щоб відволікти нечужані в світовій історії злочини Леніна і його наступників, щоб опрадіати злочинний большевиизм. І ЮНЕСКО тут їм допре прислухуватися. Через те виникає питання: чи потрібна вільною світові така організація, що перетворюється на московський рупор?

П. Івасюк вважає, що військові диктатори "перекреслили комуністичні зації". Зації ці полагали в тому, що колишній през. Гулард хотів був перестригти земельну реформу, а це, як звичайно, зацілило інтереси своїх і чужих великих землевласників. І до послуг знайшлися генерали. Гулард є найбільшій землевласник, і приписувати йому "комуністичну зацію" це нісенітниця. Відомо, що військові диктатори в Південній Америці тусто родилися, коли ще комуністів і на світі не було. Подібне було також у Гватемалі, в Домініканській і інших республіках. Кожного разу, як тільки уряд намірявся перестригти соціальну реформу і при тому заціплялися інтереси своїх і чужих землевласників, відразу ж приплилювалися "комуністичні зації". І хоч представники південноамериканських країн, наприклад, заявили, що в домініканському уряді ніяких комуністичних впливів не було, наша послужлива преса заявила: "але могли бути". Отже, виходить славнозвісна байка про невідому записку.

Як приклад, наскільки може бути корисним військовому режиму, — лише п. Івасюк, — може послужити уряд ген. Оганіо в Аргентині. За демократичного уряду Аргентина стояла чирадше лежала над пропастью економічного руїни".

За який демократичний уряд згадає п. Івасюк? Економічна руїна почалася зарад після повалення Перона (1955 р.). Уряд Перона був авторитарний, а не демократичний, але й не тоталітарний. Він вів боротьбу проти комуністів, але не лише адміністративними засобами, — переважно соціальні реформи в інтересах широких народних мас. Тому його підтримувало населення і особливо робітники. Якщо так, то очевидно було за що підтримувати. Навіть уже за військовий диктатури, при виборах губернатора, населення вибрало історичних перемістів (на всіх десть). Ці вибори режим ска-

сував. Це не було боротьбою проти комуністів, це було скорше їм в допомогу.

Початком кінця урядування Перона було те, що він націоналізував деякі американські підприємства і зударився з католицьким кліром, який був проти канонізації Пероново дружини С-рої. Але які саме реформи і кому корисні? Відомо, що дядько Сем дає туди долари, але від них, як то вже давно казав президент Ніксон, багаті стають багатіше, а бідні ще біднішими. Відомо, що найбільше підлягають плачу військовикам. Ця "реформа", безперечно, є для них корисною, але не має з неї користі бразильським народам, тим більше, що ростуть ціни. Р-о з'ясує парламент і всі політичні партії, арештують інакше думуючих, встановлено пресову цензуру, земельне питання залишається нерозв'язаним, росте бюрократизація, корупція і т. д. З об'єднаних реформ народ покищо не має нічого. І ще не відвернуло країну від хаосу і катастрофи".

П. Івасюк каже, що військові диктатори "перекреслили комуністичні зації". Зації ці полагали в тому, що колишній през. Гулард хотів був перестригти земельну реформу, а це, як звичайно, зацілило інтереси своїх і чужих великих землевласників. І до послуг знайшлися генерали. Гулард є найбільшій землевласник, і приписувати йому "комуністичну зацію" це нісенітниця. Відомо, що військові диктатори в Південній Америці тусто родилися, коли ще комуністів і на світі не було. Подібне було також у Гватемалі, в Домініканській і інших республіках. Кожного разу, як тільки уряд намірявся перестригти соціальну реформу і при тому заціплялися інтереси своїх і чужих землевласників, відразу ж приплилювалися "комуністичні зації". І хоч представники південноамериканських країн, наприклад, заявили, що в домініканському уряді ніяких комуністичних впливів не було, наша послужлива преса заявила: "але могли бути". Отже, виходить славнозвісна байка про невідому записку.

Як приклад, наскільки може бути корисним військовому режиму, — лише п. Івасюк, — може послужити уряд ген. Оганіо в Аргентині. За демократичного уряду Аргентина стояла чирадше лежала над пропастью економічного руїни".

За який демократичний уряд згадає п. Івасюк? Економічна руїна почалася зарад після повалення Перона (1955 р.). Уряд Перона був авторитарний, а не демократичний, але й не тоталітарний. Він вів боротьбу проти комуністів, але не лише адміністративними засобами, — переважно соціальні реформи в інтересах широких народних мас. Тому його підтримувало населення і особливо робітники. Якщо так, то очевидно було за що підтримувати. Навіть уже за військовий диктатури, при виборах губернатора, населення вибрало історичних перемістів (на всіх десть). Ці вибори режим ска-

сував. Це не було боротьбою проти комуністів, це було скорше їм в допомогу.

Початком кінця урядування Перона було те, що він націоналізував деякі американські підприємства і зударився з католицьким кліром, який був проти канонізації Пероново дружини С-рої. Але які саме реформи і кому корисні? Відомо, що дядько Сем дає туди долари, але від них, як то вже давно казав президент Ніксон, багаті стають багатіше, а бідні ще біднішими. Відомо, що найбільше підлягають плачу військовикам. Ця "реформа", безперечно, є для них корисною, але не має з неї користі бразильським народам, тим більше, що ростуть ціни. Р-о з'ясує парламент і всі політичні партії, арештують інакше думуючих, встановлено пресову цензуру, земельне питання залишається нерозв'язаним, росте бюрократизація, корупція і т. д. З об'єднаних реформ народ покищо не має нічого. І ще не відвернуло країну від хаосу і катастрофи".

П. Івасюк каже, що військові диктатори "перекреслили комуністичні зації". Зації ці полагали в тому, що колишній през. Гулард хотів був перестригти земельну реформу, а це, як звичайно, зацілило інтереси своїх і чужих великих землевласників. І до послуг знайшлися генерали. Гулард є найбільшій землевласник, і приписувати йому "комуністичну зацію" це нісенітниця. Відомо, що військові диктатори в Південній Америці тусто родилися, коли ще комуністів і на світі не було. Подібне було також у Гватемалі, в Домініканській і інших республіках. Кожного разу, як тільки уряд намірявся перестригти соціальну реформу і при тому заціплялися інтереси своїх і чужих землевласників, відразу ж приплилювалися "комуністичні зації". І хоч представники південноамериканських країн, наприклад, заявили, що в домініканському уряді ніяких комуністичних впливів не було, наша послужлива преса заявила: "але могли бути". Отже, виходить славнозвісна байка про невідому записку.

Як приклад, наскільки може бути корисним військовому режиму, — лише п. Івасюк, — може послужити уряд ген. Оганіо в Аргентині. За демократичного уряду Аргентина стояла чирадше лежала над пропастью економічного руїни".

За який демократичний уряд згадає п. Івасюк? Економічна руїна почалася зарад після повалення Перона (1955 р.). Уряд Перона був авторитарний, а не демократичний, але й не тоталітарний. Він вів боротьбу проти комуністів, але не лише адміністративними засобами, — переважно соціальні реформи в інтересах широких народних мас. Тому його підтримувало населення і особливо робітники. Якщо так, то очевидно було за що підтримувати. Навіть уже за військовий диктатури, при виборах губернатора, населення вибрало історичних перемістів (на всіх десть). Ці вибори режим ска-

сував. Це не було боротьбою проти комуністів, це було скорше їм в допомогу.

Початком кінця урядування Перона було те, що він націоналізував деякі американські підприємства і зударився з католицьким кліром, який був проти канонізації Пероново дружини С-рої. Але які саме реформи і кому корисні? Відомо, що дядько Сем дає туди долари, але від них, як то вже давно казав президент Ніксон, багаті стають багатіше, а бідні ще біднішими. Відомо, що найбільше підлягають плачу військовикам. Ця "реформа", безперечно, є для них корисною, але не має з неї користі бразильським народам, тим більше, що ростуть ціни. Р-о з'ясує парламент і всі політичні партії, арештують інакше думуючих, встановлено пресову цензуру, земельне питання залишається нерозв'язаним, росте бюрократизація, корупція і т. д. З об'єднаних реформ народ покищо не має нічого. І ще не відвернуло країну від хаосу і катастрофи".

П. Івасюк каже, що військові диктатори "перекреслили комуністичні зації". Зації ці полагали в тому, що колишній през. Гулард хотів був перестригти земельну реформу, а це, як звичайно, зацілило інтереси своїх і чужих великих землевласників. І до послуг знайшлися генерали. Гулард є найбільшій землевласник, і приписувати йому "комуністичну зацію" це нісенітниця. Відомо, що військові диктатори в Південній Америці тусто родилися, коли ще комуністів і на світі не було. Подібне було також у Гватемалі, в Домініканській і інших республіках. Кожного разу, як тільки уряд намірявся перестригти соціальну реформу і при тому заціплялися інтереси своїх і чужих землевласників, відразу ж приплилювалися "комуністичні зації". І хоч представники південноамериканських країн, наприклад, заявили, що в домініканському уряді ніяких комуністичних впливів не було, наша послужлива преса заявила: "але могли бути". Отже, виходить славнозвісна байка про невідому записку.

Як приклад, наскільки може бути корисним військовому режиму, — лише п. Івасюк, — може послужити уряд ген. Оганіо в Аргентині. За демократичного уряду Аргентина стояла чирадше лежала над пропастью економічного руїни".

За який демократичний уряд згадає п. Івасюк? Економічна руїна почалася зарад після повалення Перона (1955 р.). Уряд Перона був авторитарний, а не демократичний, але й не тоталітарний. Він вів боротьбу проти комуністів, але не лише адміністративними засобами, — переважно соціальні реформи в інтересах широких народних мас. Тому його підтримувало населення і особливо робітники. Якщо так, то очевидно було за що підтримувати. Навіть уже за військовий диктатури, при виборах губернатора, населення вибрало історичних перемістів (на всіх десть). Ці вибори режим ска-

2. Прямуючи до "єдиної й одноцілісної української літературної мови".

3. "Перекладання з чужих мов — як один із засобів розвивати рідне письменство".

4. Проф. Славутин уважає доказом соборності І. Франка і той факт, що поет одружився з княжною. Цей пункт він коментує такими словами: "Франко в ім'я незаперечної соборності... не втаєває приносити в жертву навіть своє особисте щасття". Перед одруженням поет не знав, що його подружжя життя випаде нещасливо, і тому не слід писати про "жертву". Автор не згадує, що Франко був членом основним двох політичних партій, які в своїй програмі ставили собі як ціль... самостійність і соборність українського народу... Не сумують свої думки так: "Франкова соборність виплидала з таких основних настанов його творчості: 1. Усвідомлення України як терену, від Кубані аж до Сяну — річки", себто у власності її етнографічних межах.

2. Прямуючи до "єдиної й одноцілісної української літературної мови".

3. "Перекладання з чужих мов — як один із засобів розвивати рідне письменство".

4. Проф. Славутин уважає доказом соборності І. Франка і той факт, що поет одружився з княжною. Цей пункт він коментує такими словами: "Франко в ім'я незаперечної соборності... не втаєває приносити в жертву навіть своє особисте щасття". Перед одруженням поет не знав, що його подружжя життя випаде нещасливо, і тому не слід писати про "жертву". Автор не згадує, що Франко був членом основним двох політичних партій, які в своїй програмі ставили собі як ціль... самостійність і соборність українського народу... Не сумують свої думки так: "Франкова соборність виплидала з таких основних настанов його творчості: 1. Усвідомлення України як терену, від Кубані аж до Сяну — річки", себто у власності її етнографічних межах.

(ст. 179-201). Автор стверджує, що він вибрав, і не боюся згадати і те, що однієї з уважок на ідеологію сресь Франка. Редактор В. Модрич Верган народився думки Франка в 1906 року, коли він був виступав в Українській Радикальній Партії і був членом Української Національно-Демократичної Партії. Франко писав: "Я не знаю, може вам дурно видється думка, що я не можу бути пофінансований не тільки робітником, не тільки хлопом, не тільки ремісником, але також і пани, урядник, учитель, купець і навіть жандарм. І що в інтересі національного може лежати боротьба проти усіх цих "кривд".

(Далі буде).

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОКУ!

ПРОТОКОЛ

3 РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 26-го до 30-го ТРАВНЯ 1969 РОКУ, НА СОЮЗІВЦІ, КЕРГОННСОН, Н. Й.

10.

Звіт Володимира Кваса

(Продовження з попереднього числа)

Впровадження нової системи у виборі Міс Союзівки багато молоді прийняло прихильно, тому, що можуть брати участь протягом цілого сезону де перед тим була тільки одна алейка, а тим самим ми дали можливість брати участь дівчатам в далеких стейтах. Ми вибирали кожного тижня красуню, а в Союзівки день — Міс Союзівку і дві дружки. У день вибору зібралися всі красуні з далека, як Чикаго, Монреаль, Акрон, Огайо. Перший раз вибрали Міс Союзівку — Акрону панну Ольгу Шуя, на першу дружку — Зірку Горділовську з Чикаго, а другу дружку — Марту Пришляк з Гартфорду.

У мистецьких програмах бере участь щороку більше молоді, вони люблять виступати, а молоді і старші дивляться і слухати їх.

Останнього року виступало багато танцювальних груп, як Молодь України з Пітсбургу, група п. Маранчука з Монреалю, Верховинці, СУМА Нью Йорк, танцювальна група п. Оприско з Асторії і пані Осенію з Лонг Айленд, також хор Веснівка з Торонта. Багато солістів виступало у нас, а одна піаністка аж з Бразилії Ворошенко-Море.

Напевно Вам відомо, що у нас майже кожного року перебуває і творить-малює мастрю Любомир Гуцалюк. Гості радо набувають його картини. Також наші друзі артисти заощують до нас часто, напр. мастрю Едвард Козак, Яків Гніздовський, Вожемакський і О. Климко. Ми продаємо образи цих малярів по їх власній ціні, так що помаємо нашим мистцям, а наші гості користаються з дешевої ціни.

Під час сезону Союзівки перемиється на місце зустрічі молоді, спеціально великі вікенди, як „Лейбор Дей". Вони припадають з цілої Америки і Канади і дуже гарно себе веде, так що ми можемо гордитися цим. Тоді відбуваються тенісні змагання, плавання і різного роду програми. Дуже часто родичі привозять своїх дітей сюди, тому що вони їх про це просять навіть з 500 миль віддалених місцевостей і це лише на вікенд і ще до цього зимую.

Яку велику роботу робить Український Народний Союз при допомозі Союзівки для нашої молоді і взагалі для нашої громади. Кількох можна зорганізувати членів для УНС-у через Союзівку вказує факт, що я самий за останній рік зорганізував 39 членів і став першом Нью-Йоркської округи.

Я тут дозволю собі прочитати уривки тільки двох листів яких ми маємо багато. Один був написаний від українського товариства, а другий від американського.

„Союзівка прекрасно сполучає суспільне завдання та значить безконкурентно найкраще служить громадським потребам нашої, не тільки союзової, але всієї української збіроти".

І з другого листа: „I would like to express our sincerest appreciation for the excellent evening that you provided for us. Not enough can be said about the quality of food. The cocktail party was without equal and the service provided by the waitresses was the best we have ever seen."

Я мігби Вам говорити годинами, яку велику роботу робить Союзівка, але нам не вільно також забувати за наші недоліки, а де їх немає. Розходки щороку зростають. Я не передбачував і звітую Вам це кілька літ тому. При обороті \$333,960.10 нам залишилася готівка \$9,000, включно з вкладом інвестиції, річ ясна це дуже мало на такий оборот.

Причина така: 1. інфляція грошей, 2. підвищення податків, 3. підвищення платень, 4. підвищення ціни харчів. Ми не маємо досить кімнат, щоб можна покрити ці всі видатки, крім цього ми змушені збільшувати число робітників, тому що уряд праці дотримується за годинами праці, а робітники не-фахові і їх треба вишколювати, а сезон коротший і мусимо мати їх більше, як постійних і фахових. Крім цього щороку винаймаємо менше кімнат без приватних лазичок. На примір на цей сезон вже всі кімнати з приватними лазичками до половини серпня масо зайняті, а без приватних лазичок з с. вільні. З приватними лазичками масо 59 кімнат, з цього треба відтягнути 5 кімнат наших сталих мешканців емеритів, то лишається нам 54 кімнати до винайму. Тому нам постійно бракує кімнат і коли цілий тиждень поза сезоном масо видатки, а на вікенд коли можемо заробити гроші, поспішаємо наших гостей до емеритів, які мають чистий прихід з цих гостей. Ми мусимо дати програму, забаву і інші видатки, а на харчів і при наших цінах ми не заробляємо грошей. Крім цього зростає невдоволення гостей. Деякі гості вже взагалі зрештучували зі Союзівки, тому що вони не могли дістати у нас кімнати і більше до нас не вертаються. З цього є несприємності, тому що гості, які не дістануть кімнати сердяться на мене і опінію Союзу на цьому терпять.

Тут наведу один примір: Між Вами є один урядник, який відвідав у терені одного члена і він нарікав перед ним на Союзівку і, річ ясна, на мене, тому що не міг дістати кімнати на Союзівці на з'їзд, а ми йому зарезерували кімнату у наших емеритів. Коли другий гість відвідав кімнату на Союзівці ми йому відпустили цю кімнату. Той сам урядник був у цього члена потім, і він хвалив нас як міг і навіть написав нам гарного листа.

Я Вам не буду повторювати про потребу добувати кімнати, тому що кожного року про це звітую. Ми підняли цього року ціни на кімнати на 5% вперше від двох років, та все це не вистачає. Ціни на цей час зросли багато більше, але ми також не можемо за дуже високо йти з цінами, бо щоб підняти вище ціни, мусимо дати більш вигоди з кімнатах. Також ми не маємо досі охолодження, що вже тепер не є жадним люксом, але звичайним життєвим стандартом.

Ця тема справує з Курсами Українознавства і дитячою оселею. Спеціально приміщення для хлопців не відповідає вимогам сьогоденного часу. Цього року вже зголосилося понад тридцять студентів, навіть з так далеко, як з Мадриду, Еспанія.

На цей рік маємо дати нашим гостям більше різноманітних програм, а також забав, тому що будемо мати свою власну оркестру Союзівки. Програми будемо запропонувати більше молодим людям, тим більше, що мистців зі старої генерації чимраз менше і поволі молоді люди мусять перебрати їх місце.

Плянємо зробити деякі заходи щодо басейну та тенісних кортів, тому що чимраз більше людей, які мешкають в околиці, уживають наші басейн і корти, на чім наші гості терплять. Дуже часто їм треба чекати на корти, або басейн є переповнений. Це все є пов'язане з грошми, а до того дехто з цих людей не є членом УНСоюзу і не має нічого спільного з нами.

При цій нагоді бажаю подякувати управі Українського Народного Союзу, за довіру до нас-управителів. Ми запевняємо, що Союзівку постараємося тримати на добром рівні, а також в українському характері, бо вона веде велику роботу для всіх українців, а спеціально для молоді. Це велика заслуга Українського Народного Союзу, який ці справи добре розуміє.

Головний радний Тарас Шмагала пропонує на цьому закрити відповіді на дискусію й відкласти наради до наступного дня з цим, щоб з третього дня наради найперше склали звіт спеціальній комісії, а щойно по них, головні радні.

Д-р Михайло Данилюк пропонує, щоб головні радні не складали повних справоздань, які мають виготовити на письмі, тільки коротке 5-хвилинне резюме тих більше, що повинні будуть надруковані в газеті. Оба внесення прийнято й відложено наради до наступного дня, третього дня наради, до години 9-ої ранку. Народами впродовж всього другого дня проводив заступник гол. передсідання і.м. Степан Куропас.

Третій день нарад

Середа, 28-го травня 1969 р.

(П'ЯТА) РАНИЯ СЕСІЯ

П'ята, рання сесія нарад Головного Уряду розпочалася о год. 9.30 ранку. Головний передсідник передає ведення наради заступниці гол. передсідання панні Марії Душин. Він інформує, що голова рада Анна Дубас з приводу недуги матері не може прийти на наради навіть з опізненням.

VIII. ПРИНЯТТЯ ЗЛОЖЕНИХ ЗВІТІВ

На внесення головних радних п. Олени Олек і Маріона Куропаса одностайно схвалено прийняти звіт всіх членів Головного Екзекутивного Комітету, Головного Редактора та всіх членів Головної Контрольної Комісії. Після цього приступлено до чергової точки порядку наради, а саме до звіту та рекомендацій Спеціальних Комісій.

IX. ЗВІТИ І РЕКОМЕНДАЦІЇ СПЕЦІАЛЬНИХ КОМІСІЙ

ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛІ ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ТА ПРЕСИ

Комісія для публічних зв'язків та преси у складі і.м. Степан Куропас — голова, Володимир Сохан — секретар і члени Богдан Зорич, др. Михайло Данилюк, ада. Анна Чопик відбула два засідання:

Перше в неділю, 25-го травня у згаданому складі, друге, в понеділок 26-го травня разом з членами Екзекутиви — гол. передсідником Йосифом Лисогором, та заступницею гол. передсідання Марією Душин і головним редактором Свободи Антоном Драганом, яких запросила комісія на це засідання, щоб продискутувати деякі завдання і побажання до редакції „Свободи".

На обох засіданнях обговорювалося питання поміщення у Свободі дискусійних матеріалів, контроль над дописами з союзового життя та їх координації, статей редакторів із їх власними політичними поглядами за їхніми підписами, статей і дописів на церковні теми, як тепер потрібно далішні інвестиції у „Свободу", та її видання.

У висліді обох засідань с'ясджено, що „Свобода" придержується основних напрямків її редагування впродовж 76 років її праці згідно з постановами статуту і вирішено інвестувати у „Свободу", та її видання, щоб дати їй можливість ще краще виконувати свої завдання. Висловлено теж рекомендацію, щоб у найближчому часі видати вже написану книжку — лікаський порадник авторства др-а Михайла Данилюка для членства УНСоюзу.

ЗВІТ КОМІСІЇ ЖІНОЧИХ СПРАВ

Meeting held May 27, 1969 at Soyuzivka with the following UNA women officers taking part: Mary Dushnyuk, Maria Demydchuk, Anna Chopek and Helen Olek. (Ann Dushnyuk was not at the Annual Meeting.)

In view of the fact that following the UNA Women's Day program last October at Soyuzivka many had expressed an interest in having another such program, it was decided a program will take place on Sunday, October 19, 1969 to celebrate the 75th anniversary of the UNA.

UNA families whose members have been in the UNA for the most generations will be honored, as will women branch secretaries who have served the longest, as well as the youngest women branch secretaries and the top woman organizer. The program will begin with a Mass, followed by an outdoor picnic with charcoal and broiled meats, baked potatoes and corn, music, singing, gathering autumn leaves, in a gay UNA atmosphere. In case of inclement weather, lunch will be served at Veselka and a film on Ukraine will be shown. UNA literature will be displayed and distributed. Busses will be available.

The Pen Pals project will be reactivated with an article in The Weekly and list renewed; we hope our young people will write to our Ukr. servicemen in Vietnam or anywhere else in the world.

As regards the English edition of „Veselka," we would recommend it be distributed among those children, especially of 2nd, 3rd or 4th generations who do not read Ukrainians, either through parochial schools or churches, placed in libraries wherever possible and at UNA programs when feasible. Also, the English „Veselka" might be printed more often.

Our UNA women could be sent to more functions as UNA representatives.

We shall try to inform the youth of the advantages and benefits offered by the UNA and its programs, scholarships, sports programs, cultural courses, recreational opportunities, etc.

We should interest more women to become actively involved in the membership work of the UNA.

We should try to get back in the Ukrainian sphere or fold those who have fallen away or were never actively involved in the Ukrainian community or in the UNA.

We would like our Canadian UNA women to hold similar programs and stimulate interest among Canadian women as well. There is a wide field there with much promise.

Submitted by:
Mary Dushnyuk, Chairman
Maria Demydchuk, Secretary
Anna Chopek, Vice Chairman
Helen Olek, Vice Chairman
Ann Dushnyuk, Treasurer (absent)

ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛІ СПРАВ МОЛОДІ

Комісія у складі: В. Дідюк, голова, Т. Шмагала, М. Куропас, С. Гавриш і І. Геврик зібралася в часі річних нарад Головного Уряду на Союзівці і ствердила, що прийняти в минулому році рекомендації, щоб комісія відбула у році два засідання, для обговорення справ молоді і передкласти їх на сьогоденних нарадах, на жаль, не виконала. Комісія схвалила такі нові рекомендації:

1. У цьому ювілейному році, під нашим кличем, „Ліцею до молоді," — і при співучасті наших молодечих організацій скликати на „Союзівці", в осінню часі, ширшої З'їзд Молоді до якого запросити всі молодечі організації з Америки і Канади. Програму З'їзду виготовити і їм займатися окрема комісія для справ молоді, або хтось, кому не доручить Екзекутива або Головний Уряд УНСоюзу.
2. Створити клуби молоді у більших осередках, а переродити у містах де УНС, мас свої доми.
3. Влаштувати панелі на теми УНС запрошуючи до участі також молодих професіоналістів.
4. Удільити моргеджову позичку на Дім Молоді в Монреалі.
5. Призначити відповідну суму на виховну працю молодечих організацій.
6. Висвітлювати для молоді окремо приготівані фільми з життя на Союзівці.
7. Видати ще цього року Енциклопедію українського молодечого руху.

ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛІ СПРАВ СПОРТУ

Звіт із нарад Комісії для справ спорту зложив голова Комісії, гол. контролер Іван В. Іванчук.

Засідання Спортової комісії відбулося, на Союзівці, в понеділок, 26-го травня 1969. В цьому засіданні взяли участь: гол. рада Гелен Олек, секретарка, гол. радний Андрій Джула — заст. голови і касир, гол. місто-предсідання Марія Душин, головні радні Іван Геврик і Володимир Запаранюк та звітодавець, гол. контролер Іван В. Іванчук, голова Комісії, який проводив нарадами та склав звіт турніру круглів УНС, що відбувся в Дері, Іл. Він повідомив, що турнір був успішним. В турнірі взяли участь 29 дружин, в тім 21 дружин мужеских та 8 дружин жіночих. Всі, як дружини так поодинокі й подвійні гравці, витратили \$1,710.00 нагород.

По звіті голови відбулася дискусія над крайовими турнірами: після якої рішення повторити турнір круглів в наступному році. Присутні члени комісії застановили над іншими видами спорту та рішили старатися підготувати турніри також інших ділянок спорту, якщо знайдеться поважне число спортсменів, які висловлять бажання мати такий турнір.

Члени комісії висловилися за збільшення спортової мити в Канаді, головню в околицях Торонта, Вінніпегу й Монреалю.

Комісія схвалила пропозицію бюджету, яку предкладе Головному Уряду до затвердження.

Крайовий турнір круглів	\$3,500
Гольф	\$ 500
Теніс	\$ 500
Бейсбол і софтбол	\$1,500
Спортова акція в Канаді	\$1,000
	\$7,000

Комісія знову рекомендує, щоб при Окружних Комітетах були спортові референти і звертається до всіх відділів УНС щоб секретарі повідомляли Комісію про всілякі вияви зацікавлення спортом молоді, що є членами УНС, на адресу голови, John W. Evanchuk, 9312 Shermer Rd., Morton Grove, Ill. 60053.

ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛІ КАНАДСЬКИХ СПРАВ

У склад Комісії для канадських справ входять 4 члени Головного Уряду УНСоюзу з Канади: заст. гол. передсідання і директор Канадської Канцелярії В. Зорич, гол. контролер мгр. І. Геврик, який теж очолює Обласну Управу зах. Канади, гол. радний та облашний організатор на схід Канади В. Дідюк та гол. радний і голова Монреальської Округи Д. Попадінець.

Комісія для канадських справ проаналізувала на своєму засіданні в виторок 27. V. 69 на Союзівці ряд актуальних реальних потреб для дальшої розбудови УНСоюзу в Канаді. Вислід спільних міркувань і ділових розмов з'ясовані в формі рекомендацій:

1. Невідкичною потребою для УНСоюзу в Канаді є набуття союзового дому в Торонті, як центру канадського союзового життя. Набуття союзового дому мотивується konieczністю концентрації організаційної дії й престижево-пропагандивною доцільністю.
2. Із цих самих мотивів доцільно придбати союзові доми в інших більших містах, де широко розгорнене многогранне українське життя.
3. Великою потребою часу являється в Канаді набуття „Канадської Союзівки", яка є предметом дискусій річних засідань і двох останніх Конвенцій. Українці в Канаді хочуть мати „Союзівку", як один із найбільш культурно та модерно влаштованих ресортів для планення товариського життя, для мобілізації та пропаганди ідей УНСоюзу, для безпосереднього контакту з різними прощарками нашій спільноті, головню молодого покоління наших професіоналів та студентської молоді.
4. Для належної реалізації цілості завдань та відповідальності повноцінної союзової праці було б вказанням створити на заході Канади, в Едмонтоні, союзовий центр для справляного дня УНСоюзу на Заході Канади, із визначенням компетенцій та узгодження функцій. Така база на заході Канади допомогла б охопити організаційно західний терен і закріпити в ньому мережу нових відділів УНСоюзу.
5. Канаді треба творчих одиниць із добрим асекураційним знаннями, які зміogli б поглиблювати наші ідеї та конкретно їх здійснювати в середовищах молодих українських професіоналістів.
6. Для кращого посилення праці Округу пропонується призначити на фінансову допомогу для успішного ведення своїх планів. Пововляємо рекомендацію, щоб для Канадських Округ призначити такі річні бюджети і їх обов'язково виділяти: Торонто — \$200; Ніагара, Монреаль і Західна Канада — по \$150 на ведення організаційної і пропагандно-інформаційної праці в Канаді.

6. З нагоди Ювілейного Свята УНСоюзу для вішання пам'яті одного з перших редакторів „Свободи" о. Нестора Дмитрова в дні 3 серпня 1969 року в Давфін, Манітоба, що входить до програму щорічного Українського Фестивалю, пропонуємо в часі цих святкувань відбутися ділове засідання з участю членів Екзекутивного Комітету й Гол. Уряду УНСоюзу, які прийдуть до Давфину, а переродити в участю всіх чотирьох членів Гол. Уряду УНСоюзу в Канаді.

7. Вийти назустріч проханню Управи СУМ в Монреалі в справі уділення моргеджу на будову (Дому Молоді) в Монреалі.

ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛІ ФІНАНСОВИХ СПРАВ

Комісія для фінансових справ в складі: Вол. Галах, Іван Геврик, Іван Ващук, Тарас Шпікула й Дмитро Попадінець (неприсутня Анна Дубас), відбула свої наради у виторок дня 28 травня 1969 на Союзівці і на них обговорили справи дальшої праці цієї Комісії. Комісія ствердила, що в минулому році Екзекутива складала точні звіти з фінансової політики УНС, яка була здоровою і прогресивною.

Члени Комісії виявили бажання продовжувати працю Комісії та старатися започаткувати господарський відділ на сторінках Свободи. Рівночасно рішено повторити постанови минулорічних нарад — а саме

- а) Порозуміватись кореспонденційним шляхом у всіх господарських справах, а висновки-відповіді зредоговані — передавати до використання Головному Уряду — та до публікації в „Свободі" і „Вісникі".
- б) Додати до цієї Комісії особи, котрі бажали б працювати в ділянці економічних справ і зголосити свою охоту на зборах або пізніше, щоб їх кооптувати.
- в) Комісія не вимагає приділу ніяких фондів, а усі видатки будуть покривати члени з власних датків.

ЗВІТ ВИХОВНО-ДОСЛІДЧОЇ КОМІСІЇ

This year the Education Research Committee, which still operates with no budget and only two members, had a relatively productive year. As chairman of the Committee, I was involved in the following activities:

- (1) A three-day educational survey of the Soyuzivka cultural courses in August. A twelve page report was prepared by Mr. Szmagala and me and mailed to all UNA Supreme Assembly members in April. I sincerely hope that all of you have had an opportunity to read this document and are prepared to vote favorably on the recommendations contained therein.
- (2) The youth conference at the Canadian Ukrainian Committee (KUK) convention in Winnipeg, Manitoba last October.
- (3) The New Directions II Conference sponsored by the New York Student Hromada on March 1.
- (4) The educational conference organized by the New York Student Hromada on March 30. I was invited by the Hromada to be one of the participants in a panel discussion around the topic "Total Education Effort."
- (5) Correspondence with Lerner Publications of Minneapolis concerning the possibility of the publication of a book entitled Ukrainians in America to be included in their 8th grade "In America" series. I am happy to report that such a book is a definite possibility once certain contractual shortcomings have been ironed out. It should also be pointed out that the book entitled Jews in America presents a rather one-sided picture of the Bohdan Khmelnytsky era. Efforts are presently underway to correct this situation in future editions of the book.
- (6) Correspondence with the Southwest Educational Development Laboratory in Austin, Texas concerning the feasibility of obtaining federal assistance for Ukrainian language schools. Many worthwhile suggestions were received by our committee from the Texas people concerning the necessity of greater political involvement on the part of the Ukrainian people, locally and nationally, in order to obtain recognition for our educational efforts. The committee is presently in the process of compiling certain guidelines for Ukrainian educators in various sections of the United States.

On the basis of my attendance at various youth conferences in the United States and Canada, as well as personal contact with our young people in various locales, permit me to summarize briefly, my observations regarding the present youth scene in our North American Ukrainian community. As I see it, our young people can be divided into four very broad categories:

- (1) The Disenchanted — Most of our young people seem to fall into this group which is best characterized by its almost total lack of direct involvement in the Ukrainian community. Members of this group complain, when questioned about their apparent indifference, that they find little of any significant relevance in our present organizational structure and don't feel the need to change that which does exist. A common criticism is that the so-called "Ukrainian Establishment" doesn't appreciate new blood and new ideas preferring to cultivate a rather condescending attitude towards aspiring young leaders, disregarding their often superior education, organizational ability, and corporate know-how. The older generation, it seems, is waiting for our young people to "prove themselves" as it were, before accepting their leadership. This is understandable, of course, but to a young person who considers many present Ukrainian leaders totally ineffectual, this posture on the part of the "Establishment" is inexcusable. The result, unfortunately, is that our young people have rejected what they consider to be a narrow, conservative, (even reactionary) Ukrainian community, preferring instead, to donate their talents to the American community where they seem to find greater flexibility, a more creative climate, and greater appreciation for their contributions. Having discovered that the Ukrainian community does not fulfill any of their present needs, the disenchanted keep contact with this community to a minimum.

- (2) The Militant — Activists The only difference between the so-called militants and the disenchanted is that the militants still feel that progressive change within the Ukrainian community is possible. In the United States, this group is best exemplified by the New York Student Hromada while in Canada they gravitate around the Ottawa and Montreal student organizations and the publishers of Znamia. At the present time, they are throwing all of their vast innovative resources into an ambitious series of projects which they feel are necessary for the future growth of our Ukrainian community. Intelligent, articulate, forceful, occasionally brash, they are, without a doubt the most exciting segment of our youth community. They have not rejected their Ukrainian past nor are they convinced that all present effort within the present community structure is a waste of time. While the militants have already made an impact on our North American Ukrainian community, it is still too early to tell what the total, long-pull effect of their endeavors will be.

(Продовження на сторінці 4-ій)

IX. ЗВІТИ І РЕКОМЕНДАЦІЇ СПЕЦІАЛЬНИХ КОМІСІЙ

(Продовження зі сторінки 3-ої)

(3) The Un-Nationals — Another large group of young people can be called the "Un-Nationals" because their frame of reference for identification with the Ukrainian community is mostly religious rather than national. The educational products of Ukrainian sectarian schools and youth organizations, the "un-nationals" share the sentiments of the mythical Mychajlo Dorechny author of "No Idle Prattle" and the editors of Youth, a publication of the Ukrainian Cath. Youth Org. of Canada who expressed the view that the major concern of the Ukrainian church should be spiritual rather than national maintenance, the latter being largely irrelevant. To this group belong young Catholic, Orthodox, and Baptist-Evangelical lay and religious leaders who, in the extreme, would prefer to see Ukrainian Catholics marry Polish Catholics rather than Ukrainian Orthodox, Ukrainian Orthodox marry Bulgarian Orthodox rather than Ukrainian Catholics, and Ukrainian Baptists marry German Baptists rather than Ukrainians of any non-Protestant denomination. This state of affairs seems to be the direct consequence of years of religious infighting among various Ukrainian prelates who more often than not were hardly conscious of the long-range effects of their partisan postures. While the present ecumenical movement has tended to defuse some of the more rabid leadership, we are now witnessing the results of past mistakes, mistakes which cannot be undone overnight.

(4) The Establishinarians — The least exciting group are the so-called establishinarians who, like myself, are "young" only in relation to the rest of the active Ukrainian leadership. Most of us hold what might be considered middle management slots with various adult Ukrainian organizations having arrived here after a number of years with Ukrainian youth associations. Caught between two generations, some of us are attempting to bridge the widening gap, a task which is becoming exceedingly difficult in view of the relative naivete of the younger generation and the intransigence of the older. Many of us are drones, faithful to the dictates of the status-quo, fearful of rocking the boat lest our dissent lead to disenfranchisement. If the establishinarians, who are very few in number, are the only "youth" to whom the older generation looks for future leadership, tomorrow looks very grim indeed for our organizational community.

The categorization just presented, of course, is unscientific. It is based largely on the observation and analysis of one individual. Still, I think most of you will agree that the kinds of youth behavior described in my differentiations are prevalent in our community and for this reason, the analysis is helpful.

Forgetting for the moment that all pigeonholing has a number of serious drawbacks, and assuming that my observations are fairly accurate, of what value is this information to the UNA? The answer, I think, is obvious.

With our convention only 12 months away, we should begin to plan now for greater youth involvement from all echelons of the community. In keeping with this emphasis, I propose the following:

(1) Devoting one full day at our convention to a discussion of youth. This would involve a few more night sessions and greater control of irrelevant remarks from our delegates, but it could be done.

(2) Devoting the morning sessions to a panel discussion by prominent youth leaders whose expenses would be paid by the UNA. Devoting the afternoon sessions to workshops on a variety of pre-determined topics.

(3) Paying all expenses (excluding per diem) for the first 50 young people who enroll ten new members (or sign \$10.00) between June 1 and December 31st. Expenses would be for the full five day convention.

In my opinion, this is the best way to give our youth a first-hand view of our organization at work. I realize that this is an expensive proposition but handled the right way, it could prove to be a turning point in our history. The UNA today is far ahead of other Ukrainian fraternalists. Let's stay ahead! Let's be creative and daring. Let's maintain our leadership and assure our future as well.

Звіт прочитаний головою Комісії Миколом Куропасом доповняв усю другий її член Тарас Шмагала, який підкреслює, що звіт є дослідом сумлінного досліді і студії і відтворює висновки комісії вимагас, щоб їх прийняли, як резолюції.

Після цього п. Марія Душинка запросила до слова кол. головного касира Романа Слободяна.

Слово почесного члена Гол. Уряду Романа Слободяна

Пане президенту, Головні Урядовці!

Ми зібралися на річце ювілейне і останні передконвенційні засідання.

Почесний Ювілейний Комітет нашого Союзу очолює Еміненція Кардинал Йосиф Сліпий, наш Митрополит і Єпископи ЗСА і Канади, представники урядів ЗСА і Канади та представники наших крайових центрів і наукових інститутів.

Солні учасників на ювілейному бенкеті 22-го лютого 1969 року в Нью-Йорку, в річницю заснування УНС-юзу, були доказом приналежності до ювілейта. Тисячі учасників на виставі опери „Анна Ярославна“ в Нью-Йорку і Філадельфії були черговим доказом пошанування нашої української організації, найбільшій шості членів і майна та безцінної праці для нашої спільноти в ЗСА і Канаді, гідно виконуваних ідей суверенної Української Самостійної Держави. Цей славний ювілей і ця пошана є найкращою нагородою для наших піонерів і перед 75-ти літ та для тих, що їх працю продовжують після них. Наші цілі, наші ідеї та зобов'язання суспільства нашої організації тут в Америці і в Канаді є незмінними. Сьогодні нам треба приготуватися до 80-літнього ювілею далішим збільшенням членства, себто людського капіталу, збільшенням майна і праці, збільшенням нашого вкладу у визвольні змагання поневоленого українського народу.

Про свою діяльність почесного члена Головного Уряду УНС-юзу можу тільки сказати це, що свої почесні завдання я стараюсь виконувати згідно з дорученням Екзекутивної УНС-юзу. Я брав участь в організаційному і громадському житті. Дуже радий, що бачу розвиток і активність нашої молоді на усіх ділянках нашого життя.

Читаючи книгу Архипенка про 50-ліття творчості цього великого сина України, я натрапив на такі слова:

"This plate I found in the debris thrown up by the ocean waves on the shore of Long Island".

To the Sixth Sense,

"Many the right person, say the right thing, to the right person in the right way at the right time and in the right place", або в українській мові:

„Я знайшов плиту (платку) серед сміття, що його викинуло море на беріг Лонг Айленду: про шестий зміст: хай відповідна особа скаже зміст відповідну річ, до відповідної особи у відповідний спосіб, у відповідний час і на відповідному місці".

Думаю, що ця філософія і ця думка, висловлена в кількох словах, є дуже на часі сьогодні, в наших житті і в нашій організаційній праці. Українська спільнота в ЗСА і Канаді мала звичай вшанувати пам'ять покійних жертвами на культурні цілі і на видавання книжок для освіднення ширших мас громадянства.

Стіпендії і книжки були видані на пошану таких визначних союзовців, як сл. п. о. Антін Бончевський, гол. президент і секретар в 1900 р., сл. п. о. Микола Стефанович, гол. президент і секретар в 1902 р., сл. п. Семен Ядлівський, головний секретар від 1904 року і головний президент і завідувач „Свободи“ до 1929 року, себто впродовж 25 літ. Семен Ядлівський уроджений в селі Смирнічів, Горлицького повіту на Лемківщині (там же похований), був справжнім господарем УНС-юзу, пережив усі реформи нашої організації і його смерть була великою втратою. По його смерті переведено збірку і поставлено йому пам'ятник на гробі в родинній селі, а понад дві тисячі доларів передано до народного фонду УНС-юзу на видавництво.

Після цього п. Роман Слободяна склав інформаційне зведення про виконання завдання останньої волі док. д-ра Луки Мишуги, який призначив був його і пок. головного президентка УНС-юзу Дмитра Галичина виконанням своєї останньої волі.

Сл. п. д-р Лука Мишуга прибув до ЗСА в 1921 році, як дипломатичний представник уряду західно-української Народної Республіки, а в 1923 році став редактором „Свободи“, органу УНС-юзу, і сповняв цей уряд до смерті в дні 5 лютого 1955 року, себто 32 роки.

Суд, декретом з 21 лютого 1955 р. потвердив завіщання доктора та погодився, щоб адміністраторами спадщини д-ра Мишуги були Дмитро Галичина і Роман Слободяна. По смерті сл. п. Дмитра Галичина, згідно з декретом суду з 4-го травня 1964 року, визнано Романа Слободяна адміністратором майна і спадкової каси д-ра Л. Мишуги, і саме про це бажаю поінформувати Головний Уряд.

ЗВІТ З ЗАВІЩАННЯ МАЙНОМ СЛ. П. Д-РА ЛУКИ МИШУГИ ЗА ЧАС ВІД 25 ЛЮТОГО 1955 Р. ДО 31 ГРУДНЯ 1968 Р.

ПРИХІД

Обезпечення на життя	\$ 7,750.59
Сплата бондів	\$ 1,100.00
Відсотки від бондів	\$ 2,009.04
Готівка на чековий рахунок	\$ 1,675.16
Зворот позики на видавництво Архипенка	\$ 214.85
Відсотки від чекового рахунку	\$ 314.13
Звороти і пожертви	\$ 223.89
Разом	\$22,871.60

РОЗХІД

Кошти похорону	\$ 2,286.71
Податки і кошти права	\$ 2,284.19
Автора, редактора і коректора	\$ 2,064.50
Друк і оправа книг	\$ 7,735.90
50-літній творчості Архипенка	\$ 2,798.85
Дрібні виплати	\$ 142.75
Разом	\$19,292.90

ЗІСТАВЛЕННЯ

Загальне майно і приходи від інвестицій	\$22,871.60
Виплати	\$19,292.90
Готівка з кінцем грудня 1968 р.	\$ 3,578.70
Щадливе кошти	\$ 2,914.13
Чекове кошти	\$ 664.53
Разом	\$ 3,578.70
Надшишка при продажі книжок	\$ 602.95
Остаток на нові видання	\$ 4,181.65

З фондів сл. п. д-ра Луки Мишуги видані такі праці:

- 1) Their Land: An Anthology of Ukrainian Short Stories. Edited by Michael Luckovich, 3,000 copies.
- 2) History of Ukrainian Culture by Prof. Dr. Ivan Mirchuk, translated by Clarence A. Manning.
- 3) Testament of Taras Shevchenko by John Panchuk. Archipenko fifty creative years 1908-1958 By Alexander Archipenko and fifty Art Historian.

З кінцем 31 грудня 1968 року остаточно готівка \$3,578.70 дол і майбутній прихід з продажу вже виданих книжок.

Тепер маємо на меті видати книжку про життя і творчість д-ра Луки Мишуги, включно з його пресійними промовами, що були виходили на Конгресах, Об'єднанні УНС-юзу, на вічах, маніфестаціях, ювілеях тощо. Другою цілю книжки був би гідною пошаною для пам'яті д-ра Л. Мишуги, що ціле життя немою той Франків Каменяр — вів свій труд і все своє майно віддав для українського народу.

Згідно з декретом Суду всі ці видання є під опікою і протекторатом УНС-юзу, і тому я звертаюся до Головного Уряду з проханням допомогти у виданні цієї книги.

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ПОКІЙНОГО Д-РА ЛУКИ МИШУГИ

Гол. секретар Ярослав Падох запропонував подякувати п. Романові Слободянові за його відданість УНС-юзу навіть після переходу на заслужений відпочинок та за прикладне виконання останньої волі сл. п. д-ра Луки Мишуги, пам'ять якого запропонував вшанувати однохвилинною мовчанкою. Після цього згадав останні відвідини у нього перед самою смертю, коли сл. п. д-р Л. Мишуга вже зовсім нездібний до писання рукою підписав невразно чека на сто доларів для Наукового Товариства Т. Шевченка. Все своє невелике майно він залишив своїй українській громаді. Ред. А. Драган поінформував про плани видання вибору творів та промов покійного д-ра Л. Мишуги, враз із його біографією. Головний президент Йосиф Лисогір запропонував, щоб у потрібні, коли б на це видання не вистачило грошей з фонду д-ра Л. Мишуги, доповнити потрібну суму з каси УНС-юзу. На внесення Володимира Сохана і Ярослава Падох прийнято одностайно пропозицію головного президента.

Після цього приступлено до Х точки нарад, а саме звітання членів Головної Ради.

X. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ РАДИ

Звіт головного радного Тараса Шмагали

My report is outlined in four general categories; (a) official representation of the Ukrainian National Association; (b) unofficial representation of the Ukrainian National Association; (c) activity in the Ukrainian and American community; and (d) remarks for the good of the organization.

I was officially appointed to represent the Ukrainian National Association and spoke on its behalf at the following:

1. The Ohio Fraternal Congress — Akron, Ohio
2. The Ukrainian Catholic Youth League Convention — Cleveland, Ohio
3. The Ukrainian Orthodox League Convention — Cleveland, Ohio
4. 75th Anniversary of SVOBODA — Cleveland, Ohio
5. Reorganization of Branch 218 — Campbell, Ohio
6. Organizational Meetings — Cleveland District, Cleveland, Ohio
7. Organizational Meetings — Youngstown District, Youngstown, Ohio
8. Annual Meeting of District Council, Cleveland District, Cleveland, Ohio
9. Annual Meetings of District Council — Youngstown District, Youngstown, Ohio
10. Evaluation of Cultural Courses at SOYUZIVKA

I participated in the following functions relating to the Ukrainian National Association:

1. District Committee Meeting — Cleveland District
2. Branch Secretary — Branch 251
3. Organization of Members
4. Contacts with various Fraternalists to exchange ideas on Sales Procedures.
5. Miscellaneous projects such as investigation — evaluation of mortgages, etc.

Believing the members of the Supreme Assembly should be engaged in civic endeavors in the American as well as Ukrainian communities, I was active in the following:

1. Member of Executive Committee of United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland — Branch of the Ukrainian Congress Committee of America.
2. Advisor — Ukrainian Youth League of North America.
3. Member of Ukrainian Youth League of North America Foundation.
4. Executive Board of Ukrainian Professional Society of Ohio.
5. Executive Board of Cuyahoga County Nationalities Movement and Captive Nations Week Committee.
6. Participation in Political Campaigns and Related Activities as a member of the Republican Party.
7. Member of various Civic and Professional Educational Organizations.

Since I feel every member of the Supreme Assembly must participate in the direction and guidance of the Association, I will close this report with suggestions for the good of the Association. While some of these are new ideas, others are simply comments and expansion of previous suggestions.

1. The Association must continue to make meaningful increases in fraternal benefits to our members. This year's "bonus" dividend is a fine gesture which I'm sure will be appreciated by the membership. However it will not aid us in organization of future members. We must consider such permanent benefits as "orphan coverage" which I have suggested in several previous reports. Hopefully future increased benefits will be long-range and permanent.

2. The Association must encourage and support fraternal functions for our members. True, times have changed and the lodge meeting is no longer the social event of the month. We have done little to change with the times and provide the opportunities for fraternalism among our members, local SOYUZIVKAS, modern civic centers, and sports programs are but a few of the possibilities.

3. The Executive Committee must spend considerable time in the planning and coordination of our 1970 Convention. Specific guidelines must be set so that our time will be spent wisely. Committee appointments should be made well in advance. A special elections committee could be appointed to prepare to conduct elections — form of ballot and printing etc., The highest body in our organization, our Convention, must operate in an orderly and positive atmosphere.

4. Our most critical problem is membership. An honest effort is being made to provide organizers with aids and encouragement. I still feel that this effort lacks direction or a plan. Letters do not replace personal contact. Perhaps we need more district organizers. Perhaps we should look at a completely new selling organization with full-time people in every major area.

Certainly if we go through the next year with the motivation of a 75th Anniversary and a pre-convention year, and still not have substantial gains in membership we should admit to ourselves that something is wrong. A major change in our organizational approach would then certainly be in order.

In order to maintain our position in the Ukrainian community and assure our members the benefits they deserve we must grow.

I continue to look to the future with enthusiasm and confidence, feeling that we will make the necessary progressive changes to assure this continued growth.

Найновіше видання Кооперативного Видавництва „ЧЕРВОНА КАЛИНА“

Володимир Галан БАТЕРІЯ СМЕРТІ

Це книжка військовика і громадського діяча.

Сотислив, військовий мали-напис, виготовлений сотисливим Кооперативним Видавництвом, баталістичні колоритні образи Леоніда Перфедського прикрашають цю книжку. Мистецтва обертота Богдана Боженського. Спомини починаються Шенно Артурів — слова і мелодія Романа Кушнірського.

Ціна в м'якій оправі: \$5.00. Замовлення і наладку (чек або М. О.) слати на адресу:

“Svoboda”

83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

Звіт головного радного Тараса Шмагали

Моя діяльність як головного радного у звіттовому, 1968 році, мусіла бути, напевний жаль, обмеженою тому, що в тому році я був призначений перетинати важку операцію і був нездібний до якоїсь праці понад 3 місяців. З цієї причини мій звіт мусить бути короткий.

Протягом тих кількох місяців, коли мені мусило здоров'я дозволити, я стараюсь виконувати всі обов'язки головного радного, що їх я уважав потрібними і корисними для УНС-юзу.

Зокрема у звіттовому році я брав участь у річних зборах Окружного Комітету Відділу У. Н. Союзу в Чикаго, був прийнятий на кількох засіданнях Окружної Управи цього Комітету, на яких, як звичайно, багато часу посвячувалося таким важливим справам, як збільшення союзової родини, планування підготовки до відзначення 75-річного ювілею „Свободи“ тощо.

Я є секретарем найбільшого 221-го Відділу УНС-юзу ім. св. Стефана в Чикаго. В часі моєї недуги у виконуваних секретарських обов'язках заступала мене моя дружина, п. Марія Шмагала. У звіттовому році я був також головою Дирекції Дому Відділу УНС-юзу в Чикаго. Є відомим, які користі цей дім приніс для УНС-юзу, а які ще може принести в майбутньому.

В часі моєї недуги заступає мене у функціях голови Дому проф. Іван Михальцевич, при кооперативній допомозі інших членів Дирекції, за що йому і всім тим, які помагали у адмініструванні дому та у розв'язуванні різних зв'язаних з тим проблем, складаю щиро подяку.

На превеликий жаль, Дирекція Відділу УНС-юзу в Чикаго понесла останню велику втрату в особі довголітнього фінансового секретаря і знаменитого книговода, бл. п. дир. Антона Зборика, що відійшов від нас на вічний спочинок.

Стараннями Окружного Комітету Відділу УНС-юзу в Чикаго відбувся 75-літній Ювілей „Свободи“, який відзначено бенкетом 24 листопада 1968 р. Промовцями на ньому були: П. Богдан Кравчик, редактор „Свободи“, дир. Йосиф Гіряк, актор, п. Зенон Силлак, редактор Українського Тижневика і п. Степан Куропас, заступник головного президентка. Я взяв участь у цій імпрезі. Впродовж звіттового часу знайшов я ще час на присвячення 19-ох нових членів до УНС-юзу.

У моїй союзовій праці я зустрічав повну кооперативну Головної Екзекутивної УНС-юзу і відділових урядовців та членів мого Відділу. За це їм всім належить моя щира подяка.

З нагоди 75-річного Ювілею нашої найстаршої та найбільшої організації УНС-юзу, бажаю, щоб між нами існувала згода, повна кооперативна і співпраця. Вірю, що добра співпраця усіх нас принесе у майбутньому ще більше користі для дальшого успішного розвитку нашої УНС-юзу.

Звіт головного радного Степана Гавриша

Знова ми зібралися, ось тут на нашій чудовій „Свободі“, щоб провести аналіз того, що було зроблено в минулому 1968 році та намітити план праці на біжучий рік. Цілощорічні наради Головного Уряду, на мою думку, будуть мати характер декого відмінний, як звичайно, бо цей ювілейний рік УНС-юзу. Ми повинні, в першу чергу, сконцентрувати перед пам'яттю попередніх новоположників УНС, які своєю відданістю і любов'ю до свого українського народу, створили ось цю могутню твердиню, яка в народному і матеріальному аспектах є гордістю всієї української суспільності в діаспорі.

Я особисто дякую Всевисшньому Господеві за це, що маю честь бути головним урядником УНС акра в його ювілейному році, тоді коли три чверті століття минуло Великого Союзові, який мимого того не старіється, а навапак є сповнений ентузіазмом, живучою силою, новими планами та новими завданнями.

Звітуючи про мою діяльність на пості головного радного за минулий 1968 рік, мусу згадати, що в цей самий час я виконував обов'язки обласного організатора був головою Окружного Комітету Філадельфійської округи та секретарем 83-го Відділу ім. Івана Франка в Філадельфії й тому в звіті мусу заторгнути діяльність згаданих репортів.

Я є свідомий того, що не всі справи заторгнені в моєму звіті відносяться до діяльності на пості головного радного, однак все, що я робив, належало до союзових справ і було б тяжко мені це ділити — розмежовувати, тому в хронологічному порядку коротко подаю мою діяльність.

Як головний радний я виконував всі доручення ті, які були мені дані членами Екзекутива, а саме:

1 травня взяти участь в похоронах покійного головного касира УНС Івана Кокольського.

5 червня з головним радним Іваном Ожедином поїхати до Гарісбургу і бути присутнім під час проголошення „Тижня Братських Союзів“ в Пенсильванському штеті губернатором Шейфером.

15 і 16 червня — Торонто, Канада, зустріч Верховного Архископа Кардинала Йосифа Сліпого та засідання Головного Уряду.

23 серпня взяти участь в ролі обсерватора у Світловому Конгресі Протестантських Церков в Кейп Мейн Н. Дж.

31 серпня і 1-го вересня взяв участь в 22 Конвенції Об'єднання Євангельсько-Батистських Церков в Честері, Па.

10 листопада участь у бенкеті в честь 75-річчя „Свободи“ в Трентоні, Н. Дж.

11 і 12 листопада, враз з головним радним Антонієм Джулою, взяти участь в Конгресі Братських Союзів Пенсильванського штету, який відбувся в Піттсбургу, Па.

Незалежно від цього, як головний радний, я брав участь в багатьох союзових та загальногромадських інпрезах у Філадельфії і в доколичних місцевостях.

ВІСТІ З УКНА

В різних містах відбуваються Громадські Збори УККА

Нью Йорк. — Перед X Конгресом Американських Українців, призначеним на 24-25-26 жовтня 1969 р. в Нью-Йорку, в різних містах і місцевостях країни відбуваються з організаційних складових організацій та Відділів УККА Громадські Збори. Крім ознайомлення з найновішою проблемою працею та потребами Конгресового Комітету, на яких зборах відбуваються також вибори делегатів на X Конгрес з-поміж платників. На цю національну Датку до УНФонду, інформують про делегатів на цей Конгрес від організації — членів УККА. Такі важливі передконгресові Громадські Збори заплановані на неділю 14 вересня в Сиракузах, Н. Й., з участю скарбника УККА А. Я. Ярославна Падюка, тієї ж неділі Громадський Збір відбувається в Бостоні, Масс., з участю секретаря УККА Степана Спринського. Вже заплановані Громадські Збори в Рочестері, Н. Й., на 28 вересня, на якому прибуде секретар УККА ред. Ігнат Білинський, Відділи УККА планують скликання Громадських Зборів на місцях з власної ініціативи, оголошуючи місцевості і дати до Канцелярії УККА в Нью-Йорку.

Засідання Статусової Комісії УККА

Нью Йорк. — Цей тиждень, 14 вересня, в приміщенні Канцелярії УККА в Нью-Йорку відбулося засідання Статусової Комісії, яка розглядає проекти, доповнення і зміни до Статуту, що дотепер надішли від: президента УР-Союзу Автона Батюка, Гол. Управ. ОДВУ, Відділу УККА в Нью-Йорку, голови ТОВА-

риства Українських Правників д-ра Богдана Дзеровича, д-і Івани Рожанковської — від СУА, Головою Статусової Комісії Конгресового Комітету Іван Робертс, Згідно із Статутом, ухваленим Статусовою Комісією, проект змін і доповнень буде розісланий всім центральним Організаціям УККА в приписаному реченні: за 2 тижні перед Конгресом, для докладного розгляду на місцях.

Важливе повідомлення Канцелярії УККА

Нью Йорк. — Як поінформував директор Канцелярії УККА мр. Іван Базарко, працівники канцелярії розіслали до центральних складових Організацій УККА та частково до Відділів УККА докладний Об'їзник у справі висилки делегатів на X Конгрес Американських Українців. Висилка об'їзника продовжується. Крім того, такі центральні Організації УККА, як УНСоюз, "Провидіння", УНПоміч, СУА та ін. розсилають своїм лизовим клієнтам цей же інформаційний Об'їзник, з метою привідчити вибори делегатів на X Конгрес у Нью-Йорку та якийсьвидиого зголошення вже вибраних делегатів у Канцелярію УККА. Прізвища делегатів будуть опубліковані в виданні, присвяченому X Конгресу Американських Українців. Як повідомлено, кожний делегат на Конгрес, від Організації і від Платників Національного Датку, має вилатити 30 дол. до Канцелярії УККА. Ця сума покриває необхідні видатки, пов'язані з Конгресом: реєстраційно-вписове, кошти бенкету, подорожню, програмовий журнал, відзнаку учасника X Конгресу тощо. Зголошень делегатів на Конгрес

ПОВІДОМЛЕННЯ ЗУАДКОМІТЕТУ

Святочний Збір у 25-ліття праці ЗУАДК

Дня 24-го червня 1969 р. минуло 25 років від легального оснування ЗУАДК і з цієї нагоди відбудеться дня 4-го жовтня 1969 р. о год. 10:00 ранку в готелі Бенджамін Френклін при 9-тій і Четвертій вулицях у Філадельфії Святочні Сходни Дирекційної Ради ЗУАДК, представників організацій та громадянства.

На ці Сходни Екзекутиви ЗУАДК запрошує в першу чергу 6. працівників ЗУАДК Комітету як головного бюро, так і всіх працівників ЗУАДК в Європі, які тепер перебувають у ЗСА, та всіх тих, яким ЗУАДК допоміг переїхати до ЗСА і тут улаштувати своє життя.

Програма зустрічі:

Від год. 10:00 до 11:00 ранку — реєстрація усіх учасників.

Год. 11:00 ранку — відкриття нарад:

а) Минула праця ЗУАДК — в ЗСА і поза межами
б) Майбутня праця ЗУАДК в ЗСА і поза межами
в) Слово представника Державного Департаменту
г) Привіт і програма праці організацій — членів ЗУАДК
г) Спільна вечеря
д) Закриття Нарад

Просимо усіх згаданих осіб подати до відома ЗУАДК, найпізніше до дня 26 вересня, про свою участь у цих Святочних Сходинах.

Усі повідомлення та ювілейні датки та зворот коштів дороги — просимо слати негайно до канцелярії ЗУАДК на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
5020 Old York Road, Philadelphia, Pa. 19141

Пропонують відзначити 350-річчя створення українського театру

Київ. — Дня 29 серпня 1619 року в містечку на Львівщині, Кам'яни-Струмильній, тепер Кам'яни-Бузьку, відбулася перша українська театральна вистава, зареєстрована в тогочасних хроніках. Виставу здійснив учитель і письменник Яків Гаватюк, доставивши нашішу театральну культуру заслугують на те, щоб з ними ознайомились цюнайширша громадськість. Інтермедії написані живою українською мовою, дуже доленні, з характерними рисами різноманітних прикмет героїв тощо. Очевидно, подібні вистави відбувалися в Україні ще й раніше, але свідчення про виставу в 1619 р. на Львівщині було першим документальним записом. Тому "Літературна Україна" пропонує прийняти 1619 рік за рік постанови українського театру. Тим часом досвідчений композитор у Лодзі Р. Твардовський вже написав на основі п'єси Якова Гаватюка оперу, що йде тепер з успіхом у м. Лодзі.

Дітройт перед виставною опери „Анна Ярославна“

Ще не прогомів відгомін імпозантного відзначення 50-річчя Української Капелі Вандуристів, яке так урочисто відбулося в Дітройті на початку березня ц. р., що вже громадянство Дітройту стоїть перед ішшою культурною подією — виставною опери „Анна Ярославна“, що відбудеться наприкінці жовтня у Форд Авдиторії.

Опера — найвищий рід сценічного мистецтва. Вистава її вимагає великого складу праці від письменника починаючи, композитора, акторів, диригентів та співаків, і на балетмайстрів кінчаючи. Вистава пов'язана з великими фінансовими витратами.

Українська спільнота в ЗСА щаслива, бо має таку організовану твердиню як Український Народний Союз, піонери якого та десятки тисяч сучасного членства уможливили йому, побіч інших суспільно-громадських акцій, плекання українського мистецтва. Завдяки йому постанала опера „Анна Ярославна“, яку презентує український спільноті тут, у своє 75-річчя.

Як відомо, лібретто опери „Анна Ярославна“ написав Леонід Полтава, а музику скомпонував один із найбільших сучасних українських композиторів — Антін Рудницький. Ролі в ній виконуватимуть найкращі під сучасну пору оперні співаки і співаки: Л. Реймарович, Г. Андреев, Ю. Богачевський, М. Колодзька, І. Гош та інші. Співучасть бере мішаний хор „Кобзар“ з Філадельфії. Танки виконують студенти Балетної Школи Р. Приймий-Богачевської під її провідом. Оркестра Музичної Федерації в Дітройті, концертмайстер Сідней Колмен.

Опера „Анна Ярославна“ відбудеться у Форд Авдиторії в неділю, 26-го жовтня 1969 року, о год. 3-й по пол. Адміністрування її перенесв Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу в Дітройті. Ще ніяка іпреза досі не викликувала такого зацікавлення серед громадянства, як опера „Анна Ярославна“. З кожним днем збільшується попит на квитки аступу. Комітет постановив у справедливий спосіб уможливити передпродаж квитків. В один і той самий день посяляться квитки в передпродаж в усіх Бюрах обох Кредитівок в Дітройті і Віндзорі, у книгарнях М. Білоскурського і П. Гарашкевича. Можна їх буде замовити також поштою у п. Володимирів Діліка, 6711 Rutland, Detroit, Mich. 48228, залучуючи чек на по-

трібну суму, та зазначаючи число квитків і ціну. У Форд Авдиторії усі місця добрі, бо вона збудована для концертів. Різниця ціни квитків не відповідала якраз якості місця. Вона радше відповідала спроможностям учасників, що хотіли б побачити оперу. Крім першорядних місць є також місця, призначені для емеритів та студійної молоді вже від 2 дол.

Всякі позначки вказують, що опера матиме великий успіх. Навіть малозамітні технічні недотримання, що могли бути в Нью-Йорку і Філадельфії, які в оцінці строгих критиків не зменшують її мистецької вартості, в Дітройті, на підставі досвіду, можуть бути виліновані. То ж маємо надію, що побачимо справжнє рідкісне сценічне мистецтво.

Василь Паніж

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ; ТЕХНІЧНЕ Т-ВО КАНАДИ; ТА ВІДДІЛИ: БОСТОН, БОФАЛО, ВАШИНГТОН Д.К., НЬО ЙОРК, СИРАКУЗИ, ФІЛАДЕЛФІЯ І КАРПАТСЬКИЙ ЛЕШЕТАРСЬКИЙ КЛУБ — НЬО ЙОРК

— влаштовують —

ОСІННЮ ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ

в днях 4-го і 5-го жовтня 1969 р. на Оселі УНС „Союзівці“

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

Субота, 4-го жовтня:

1. Реєстрація Гостей і Членів Т-ва о год. 9-й ранок.

2. Тимчасові Клубні змагання КЛК за чашку д-ра Я. Рожанковського, в групі чоловіків та за нагороду КЛК в групі жінок. Початок о год. 11-й перед пол.

3. Конференція: початок о год. 2-й по пол.

а) Слово Голови Головної Управи, інж. В. Тіпачківського.

Президиент конференції: інж. Лев Якович. Конференція: інж. Любомир Калниціч.

Господар З'їзду: Нью Йоркський Відділ ТУІА.

Діточа прогулянка по „Союзівці“ (субота).

Віт. Гостей і Членів Т-ва просять замовити їм'яти в Управі „Союзівці“:

тел. (914) 626-5641

б) Інж. Ю. Вітанович: „Праця молодого інженера в ТУІА“.

в) Інж. К. Черкевич: „Можливості видання технічного словника“.

г) Актуальні справи. Дискусія, Висновки.

д) Спільна вечеря о год. 6:30 веч. Музично-концертна програма. ЗАБАВА з ТАНЦІМИ при оркестрі „Союзівці“.

Неділя, 5-го жовтня:

Вогослуження в Каплиці „Союзівці“. Спільний обід. Розваги.

Жінки етнічних республіканських груп відбули наради

Вашингтон. — В дні 28-го серпня ц. р. визначні жінки з уряду президента Ніксона відбули організаційну зустріч з республіканськими жінками, що представляли 15 різних національностей з 13-ти штатів та Дистрикту Колумбії. Всі вони є активними у своїх етнічних республіканських організаціях, у їхніх стежках. Зустріч зорганізував Республіканський Красний Комітет. Це була перша зустріч цього роду.

Темою дискусії та обміну думкою були різні проблеми, зв'язані з внутрішнім та зовнішнім положенням Америки. Дискусанти представили цілий ряд пропозицій щодо організаційної основи Етнічної Групи в Республіканській Партії. П-і Елі Пітерсон, місце-голова Республіканського Красного Комітету, та Ляшло Паштор, директор Національних Груп, проводили дискусію.

Між ними, що промовляли на пленарному зібранні й говорили про свої теперішні завдання при уряді у Вашингтоні, були Гелен Делі, Бентлі, яку іменовано не давню, як першу жінку головою Морської Комісії й яка є сербського походження, Мері Брукс, директор Бюро Монет, що випускає американські металеві гроші, та Доротея Елстон скарбник ЗСА.

Між українськими жінками, що брали участь у зібранні, були Марія Душини, заступниця головної представниці УНСоюзу, з Нью-Йорку; Віра А. Догань, адміністративна асистентка в секції національностей, Вашингтон, Д. К.; Емілія Запорожець з Дітройту, Наталка Павлов та Тереса Павлаєв з Нью-Джерсі і Джулі Претк з Меріленду.

Заступлені на зібранні національностей включали американських індіан та хорватську, чеську, німецьку, грецьку, мадярську, ірландську, італійську, японську, литовську, литовську, польську, португальську, сербську, словацьку та українську етнічні групи.

ГОЛОВНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

з сучном повідомляє своїх Членів про те, що в понеділок, 8-го вересня 1969 року на 66-му році життя відійшов у Вічність визначний член ОУН, довголітній член Головної Управи ООЧСУ, суспільно-громадський і політичний діяч

Д-р ІВАН ПОДРИГУЛЯ

ЧИН ПОХОРОНУ в Українській Православній Церкві св. Володимира на Пармі Огайо, відбудеться в четвер, 11-го вересня ц. р. о год. 10:30 ранку.

СЛУЖБА БОЖА І ПОХОРОН в п'ятницю, 12-го вересня 1969 р. о год. 9-й ранку в Церкві св. Андрія в Бавид Брукс, Н. Дж.

Годніш Покійного висловлює найщиріше співчуття

ГОЛОВНА УПРАВА ООЧСУ

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ

влаштовує з нагоди відзначення

75-річчя Українського Народного Союзу і 60-річчя Відділу 277 в Гартфорді

БЕНКЕТ І ЗАБАВА

що відбудеться

в неділю, 14-го вересня 1969 року, о год. 1:30 по пол.

в залі Українського Народного Дому
961 Wethersfield Avenue, Hartford, Conn.

Гостем і Головним бесідником на бенкеті буде Голошний Предсідник УНС

ІОСИП ЛІСОГІР

Вступ на Бенкет і Забаву \$7.50.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ПРОСИТЬ ВШІ ЧЛЕНІВ І ГРОМАДЯНСТВО ГАРТФОРДУ І СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ ПРО ЧИОЛЕННУ УЧАСТЬ.

АРАБСЬКІ ТЕРОРИСТИ ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ

всіх закордонних туристів не користуватися ізраїльськими літаками ані кораблями, які становитимуть далі предмет терористичних атак. „Народний фронт для визволення Палестини“ проголосив з Йорданії ту пересторогу, заявивши що арабські терористичні організації — так звані повстанські команди — вважають, що існує стан війни з Ізраїлем.

ПРОМОВЧУЮТЬ КАТАСТРОФИ

Совєтська преса за неписаною вказівкою промовчує заляди на автошляхах, катастрофи потягів, вибухи в шахтах, тощо, щоб викликати враження, ніби в СССР не існує того, що існує „в світі жовтого диавола“. Але грапляються й виключення з тому правил постійної дезінформації: коли в розбіжному літаку були й закордонні туристи, тоді з'являється в пресі й вістка, або коли в катастрофі загинув якийсь відомий партієць. В „Ізвестіях“ з 26 серпня було повідомлення „Президій Верховної Ради СРСР“ про те, що „23 серпня внаслідок автокатастрофи загинула Тамара Передєсєнко, депутат, директор Львівського шкільного заводу“.

Увага! ГАРТФОРД І ОКОЛИЦЯ! Увага!

5-й ВІДДІЛ

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

ЗАПРОШУЄ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО НА

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ

що відбудеться

в суботу, 20-го вересня 1969 року о год. 8-й веч.

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
961 Wethersfield Ave. в ГАРТФОРДІ, Конн.

При звуках оркестри „ДНІПРО“ п. О. Строцького

Буфет в заріді ВІШП. ОЖ ОЧСУ

УПРАВА

ЗАПРОШЕННЯ

Філія ОДУМ-у в Трентоні, Н. Дж.

має шану запросити Вас на

ПЕРШУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

що відбудеться

в суботу, 27-го вересня 1969 року
(SATURDAY, SEPTEMBER 27, 1969)
POLISH FALCONS HALL
1002 N. Olden Avenue, Trenton, N.J.

При звуках Оркестри БОГДАНА ГРІНЯКА

Початок о 8-й год. вечора

УПРАВА ФІЛП ОДУМ-у

Д-р ІВАН ПОДРИГУЛЯ

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 12-го вересня 1969 р. о год. 9-й ранку з церкв св. Андрія на Православному Цвинтарі в Бавид Брукс, Н. Дж.

Годніш Покійного висловлює глибоке співчуття.

ДРУЗІ

